

ת"פ 66974/11/17 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 66974-11-17 מדינת ישראל נ' אבו חלף

ת"פ 73709-06-20

ת"פ 32729-03-21

בפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	מדינת ישראל
נגד	ע"י ב"כ עו"ד מאיר לוברבאום מתביעות ירושלים
פלוני	המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד מאהר חנא	הנאשם

גזר דין

כתבי האישום

הנאשם הודה בשלושה כתבי אישום, ללא הסדר עונשי.

ת"פ 66974-11-17 (התיק הראשון) - על פי עובדות כתב האישום, ביום 6.1.2017, החזיק הנאשם בכיס מעילו, שקית כסופה ובתוכה יחידה אחת של סם מסוג FCB-AMB (ניס גאי). בגין כך, הורשע בעבירה של **החזקת סמים לצריכה עצמית**, עבירה לפי סעיפים 7(א)+7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג - 1973.

ת"פ 73709-06-20 (התיק השני) - מעובדות כתב האישום עולה, כי הנאשם היה נשוי למתלוננת במועדים הרלבנטיים ולהם ילד משותף.

מעובדות האישום הראשון עולה, כי ביום 22.2.2020 התגלע ויכוח בין המתלוננת לבין חמותה, אמו של הנאשם, ולאחר מכן עלתה המתלוננת לדירת בני הזוג בקומה העליונה. בעקבות זאת, כעס הנאשם על המתלוננת ותקף אותה בדירתם, בכך שתפס אותה מסנטרה ודחף אותה לרצפה. זו התרוממה ודרשה מהנאשם לצאת. הנאשם התקרב למתלוננת שוב, תפס אותה בפניה, דחף אותה לקיר והיכה אותה באגרוף בעינה השמאלית, דבר שגרם לה לנפיחות באיזור זה. בהמשך הגיעו בני משפחתה של המתלוננת לקחתה לביתם, והנאשם ניסה לפתוח את דלתות הרכב בו הגיעו. משלא הצליח, נעמד בקדמת הרכב ומנע מהמתלוננת ובני משפחתה לנסוע מהמקום. בגין כל אלה הודה והורשע הנאשם בעבירה של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג**, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

מעובדות האישום השני עולה, כי כחצי שנה לאחר שנישאו בני הזוג, עמדה המתלוננת בחלון ביתה ללא כיסוי ראש. הנאשם ביקשה ממנה להתרחק מן החלון, וזו אמרה לו כי הם מתגוררים בגובה רב ואיש לא רואה אותה ללא כיסוי הראש. בתגובה, תפס הנאשם במתלוננת משערה והפילה לרצפה. בגין כך הורשע **בתקיפה סתם של בת זוג**, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין.

מעובדות האישום השלישי עולה, כי כשבעה חודשים לאחר שנישאו, נתגלע ויכוח בין בני הזוג. אגב הויכוח, סטר הנאשם למתלוננת בפניה. גם בגין כך הורשעה בעבירה של **תקיפה סתם של בת זוג**.

ת"פ 32729-03-21 (התיק השלישי) - מעובדות האישום הראשון עולה, כי באישון הלילה של ה-4.3.2021 חבר הנאשם לשלושה נוספים, ביניהם קטין תושב האזור ששהה בישראל באותה עת שלא כחוק. הם הגיעו יחד ברכבו של הנאשם, כשהנאשם נהג בו חלק מהזמן, למקום חניית רכבו של המתלונן, אליו התפרצו וניסו להניעו באמצעות מכשיר דיאגנוסטיקה ומפתח מותאם. שכנו של המתלונן הבחין בדבר, התקשר למתלונן וזה צעק לעברם שיעזבו את המקום ולא יגנבו כלי רכב. החבורה עזבה את המקום ברכבו של הנאשם בו נהג כעת, עד שנעצרו המעורבים ע"י המשטרה. ברכב נמצאו כלי פריצה לרכב וכן פריטים מתוך רכבו של המתלונן. בגין כל אלה, הודה הנאשם והורשע בעבירות של **הסעת שב"ח בצוותא**, לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 ו-29 לחוק העונשין; **קשירת קשר לפשע**, לפי סעיף 499 (א)(1) לחוק העונשין; **ניסיון גניבת רכב בצוותא**, לפי סעיפים 413ב, 29 ו-25 לחוק העונשין; **גניבה מרכב בצוותא**, לפי סעיפים 413ד(א) ו-29 לחוק העונשין; **חבלה במזיד לרכב בצוותא**, לפי סעיפים 413ה ו-29 לחוק העונשין ו**החזקת כלי פריצה לרכב**, לפי סעיפים 413ז ו-29 לחוק העונשין.

מעובדות האישום השני עולה, כי בעת שהותם בתחנת המשטרה לאחר שנתפסו, תכננו הנאשם ובגיר אחר לטפול את ההאשמה על הקטין, בהיותו קטין תושב האזור, שיהיה צפוי לענישה מקילה. הם אף הציעו לו 50,000 ₪ תמורת שינוי גרסתו אך הקטין סירב. בהמשך ובשל סירובו של הקטין לשתף פעולה, איים הנאשם על הקטין כי "יזיין את אמא שלו" וכי "ישבור אותו", זאת כשאמר את הדברים לאחד משותפיו שלא בפני הקטין. בגין כך הורשע הנאשם בעבירות של **איומים** לפי סעיף 192 לחוק העונשין ו**שיבוש מהלכי משפט**, לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

תסקירי שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים, מהם עולה כי הנאשם כבן 29, נשוי ואב לילד בן כשנה. הנאשם מתגורר בעיר העתיקה בירושלים ועובד באופן מצומצם במכירת פירות, אולם לאחרונה הפסיק לעבוד בשל פציעה שעבר בגבו. שירות המבחן גולל בהרחבה את קורות חייו של הנאשם מהן עולה כי סיים 7 שנות לימוד בשל קשיי למידה והשתלב בעבודה בתחום הבניה, חשמל, ניקיון ובעבודות מזדמנות שונות. לדברי הנאשם לפני כשנה וחצי עבר תאונה, במסגרת עבודתו, ונפצע בגבו וסובל מכאבים רבים. לפיכך נאלץ להשתמש במשככי כאבים על בסיס קבוע. הנאשם סיפר כי החל לעשות שימוש בסמים מסוג חשיש בגיל 15 והתנסה בשתיית אלכוהול. בהמשך, הרחיב את השימוש בסמים שונים, בין היתר, קוקאין, סמי פיצוציות ו- LSD, כאשר השימוש הפך ליומיומי. לדברי הנאשם, כיום הוא מנסה לצמצם את השימוש בסמים ובעיקר סמים "קשים". עיון ברישומי הפלילי מעלה כי בשנת 2014 הורשע בעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית ונידון למאסר על תנאי וקנס. ברישומי התעבורתי 12 הרשעות, כאשר בשנת 2019 ריצה מאסר בפועל בגין נהיגה ללא רישיון. ביחס לעבירה הנוכחית, שירות המבחן התרשם כי הנאשם קיבל אחריות למעשיו, כאשר הרקע

למעשים הוא כאמור התמכרותו. הנאשם הביע רצון להשתלב בטיפול במסגרת השירות, לפיכך הופנה ליחידת של"מ לטיפולים במתמכרים. הוצע לנאשם להשתלב באישפוזית, אך הנאשם הביע התנגדות וטען כי יכול להיגמל באופן עצמאי. כמו כן טען אינו מעוניין לגלות את דבר קיום התיק לאשתו. בנוסף, הנאשם לא התייצב לבדיקות לגילוי שרידי סם ולפגישות שנקבעו לו במסגרת השירות, ומשיחה שקיים עם שירות המבחן, מסר כי ממשיך להשתמש בסם מסוג קנאביס. לנוכח האמור, המליץ שירות המבחן על הטלת מאסר בפועל.

ראיות לעונש

הוגש גיליון הרישום הפלילי של הנאשם ומאסר מותנה שתלוי ועומד נגדו. נגד הנאשם תלוי ועומד מאסר מותנה בר-הפעלה של 21 יום שהוטל בת"פ 13-11-48271 ביום 19.11.2014 (**המאסר המותנה**).

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, ב"כ המאשימה עתר להטיל על הנאשם עונש מאסר בגין מכלול התיקים תוך הפעלת המאסר המותנה. מאידך, ב"כ הנאשם עמד על נסיבותיו האישיות של הנאשם וביקש שלא להחמיר עמו ולהסתפק בענישה שאינה כרוכה במאסר בפועל. הצדדים היפנו לפסיקה.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - בתיק הראשון, פגע הנאשם בערכים המוגנים של הצורך לשמור על שלום הציבור וביטחון מפני נגע הסמים. בעניינו הפגיעה בערך המוגן היא ברף הנמוך, זאת בשל סוג הסם והכמות.

בתיק השני, פגע הנאשם בערך המוגן של כבוד האדם, חירותו, האוטונומיה שלו וזכותו למדור שקט ולניהול חיי באופן עצמאי. נוכח הפגיעה החוזרת ונשנית, מידת הפגיעה בערכים המוגנים בינונית.

בתיק השלישי, פגע הנאשם בערכים המוגנים של שמירה על שלום הציבור, ביטחון וקניינו, כיבוד ריבונות המדינה וכיבוד שלטון החוק. מדובר במעשים חמורים בנסיבות המקרה, וכך גם מידת הפגיעה בערכים המוגנים. מפנה לרע"פ 1123/18 **דבארי נ' מ"י** (מיום 15.3.2018) (**עניין דבארי**) שם עמד בית המשפט העליון על כך שעבירות גניבת הרכב הן בגדר "מכת מדינה", שיש להחמיר את הענישה בגין (פסקה 17).

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם:

ביחס לתיק הראשון - מדובר בעבירה מתוכננת, הנאשם החזיק את הסם בכיס מעילו; הנאשם אדם בוגר שצריך היה להימנע מביצוע המעשים ולכן אחראי להם בלעדית; מדובר בסוג סם שפגיעתו בבריאות המשתמשים ניכרת.

ביחס לתיק השני - מדובר במעשים קשים ופוגעניים שלא היו צריכים להיעשות, כשוויכוח בין בני הזוג אינו יכול להוות הצדקה או היתר למעשים אלו, שפגעו במתלוננת באופן חוזר ונשנה - פיזית ונפשית - ומשקפים חוסר שליטה של הנאשם ברגשותיו ובדחפיו. הנאשם אחראי בלעדית למעשים.

ביחס לתיק השלישי - הנאשם תכנן ביחד עם אחרים גניבת רכב באופן מתוחכם, תוך חלוקת תפקידים, שימוש ברכב, בכלי פריצה ואף במחשב דיאגנוסטיקה ובמפתח מותאם. בנוסף, ניצל הנאשם קטין שווה בלתי חוקי, ואף היה בכוונתו לטפול על הקטין את כל האשמה, תוך שהוא מציע לו מתת תמורת זאת, וכשזה לא נענה לדרישותיו, איים עליו שלא בפניו כי יפגע בו. מדובר במעשים ברף חומרה גבוה, המבטאים זלזול מופנן כלפי שלום הציבור וביטחונו והיעדר כל אמפתיה לזולת.

מדיניות הענישה הנוהגת - אשר לתיק הראשון -סקירת הפסיקה בנסיבות דומות מלמדת על טווח עונשי רחב המוטל על נאשמים, כאשר לרוב מתחמי הענישה נעים בין מאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות. ניתן לגזור לקולא מע"פ 6161/16 יזרעאלוב נ' מ"י (מיום 20.2.2017) שם בנסיבות חמורות הרבה יותר של סחר בנייס גאי וסמים אחרים, נדון נאשם ל-6 חודשי עבודות שירות, נוכח תהליך שיקומי שעבר.

אשר לתיק השני - ברע"פ 4052/21 פלוני נ' מ"י (מיום 15.6.2021) אישר בית המשפט העליון מתחם שבין 6 ל-12 חודשי מאסר ועונש של 6 חודשי מאסר בפועל, למי שהיכה את בת זוגו וגרם לה חבלה בעין וחבלות נוספות. ברע"פ 3463/15 קוטוב נ' מ"י (מיום 21.5.2015) בנסיבות חמורות ממקורו, שכללו הצלפת חגורה במתלוננת כשדובר במספר מקרי תקיפה, אושר מתחם שבין 8 ל-18 חודשי מאסר ועונש של 10 חודשי מאסר בפועל.

אשר לתיק השלישי - כאמור, בעניין דבארי הורה בית המשפט להתייחס בחומרה לעבירות גניבת רכב בהיותן "מכת מדינה". באותה פרשה, הורשע הנאשם בגניבת רכב ובניסיון גניבת רכב ונדון ל-14 חודשי מאסר בפועל, על בסיס מתחם שבין 12 ל-24 חודשי מאסר. בע"פ 2333/13 סאלם נ' מ"י (מיום 3.8.2014) אושר מתחם ענישה שבין 8 ל-24 חודשי מאסר בגין כל עבירת גניבת רכב והנאשם נדון ל-4 שנות מאסר בנסיבות של שתי גניבות רכב ושני מקרי סיוע לגניבת רכב.

מתחמי הענישה - ביחס לתיק הראשון - מתחם הענישה צריך לעמוד על מאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

ביחס לתיק השני - סברתי שיש לאמץ מתחם שבין 6 ל-12 חודשי מאסר ביחס למכלול המעשים אליהם אתייחס כאל אירוע אחד, שקיים ביניהם קשר ענייני הדוק.

ביחס לתיק השלישי - סברתי שיש לקבוע מתחם שבין 14 ל-26 חודשי מאסר, וזאת בשל נסיבות ביצוע העבירה החמורות ותעוזת הנאשם בכל האמור ברצונו לשבש את החקירה ולהלך אימים על הקטין.

אציין כי עיינתי בפסיקה שהוגשה אותה ניתן לאבחן נוכח נסיבות שונות ואחרות. מכל מקום, הפסיקה אליה הפניתי לעיל, היא של בית המשפט העליון ועליה בחרתי להסתמך.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: הנאשם אמנם הודה וחסך העדת עדים בתיק, אך בפועל, רצף התיקים אינו פועל לזכותו. בנוסף לחובתו, מאסר מותנה כאשר הנאשם לא השכיל לשתף פעולה עם שירות המבחן. נדמה, כי הנאשם אינו מבין את חומרת מצבו ויש להצר על כך, בהתחשב בנסיבותיו האישיות והיותו המטפל העיקרי בילדיו. מכאן שברור ששליחתו למאסר תגרום נזק לא רק לא אלא גם לילדיו הסמוכים עליו. אלא שהיה על הנאשם לחשוב על כך בטרם ביצע את המעשים בהם הורשע.

המיקום במתחם - במכלול הנסיבות עליהן עמדתי, יש למקם את הנאשם במרכז המתחמים אותם קבעתי באופן משוקלל.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 18 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בכל התיקים שבכותרת ע"פ חישוב שב"ס שיכריע. על הנאשם להתייצב לתחילת ריצוי עונשו בבית המעצר "ניצן" ברמלה, ביום 9.1.2022 עד לשעה 10:00 כשהוא מצויד בתעודת זהות ובהעתק של גזר הדין;

ב. מפעיל בחפיפה מלאה את המאסר המותנה בתיק התנאי, כך שבסה"כ ירצה הנאשם 18 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו בכל התיקים שבכותרת, ע"פ חישוב שב"ס שיכריע. בהטלת המאסר המותנה בחופף לקחתי בחשבון את מועד הטלת המאסר המותנה וחלופי הזמן מאז, ואת תקופת המאסר שהטלתי על הנאשם בתיקים הנוכחיים, אותה מצאתי משמעותית;

ג. חודש מאסר שלא ירצה, אלא אם יעבור הנאשם בתוך שנתיים משחרורו כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים;

ד. 4 חודשי מאסר שלא ירצו, אלא אם יעבור נאשם בתוך שלוש שנים משחרורו כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל;

ה. 6 חודשי מאסר של ירצו, אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת אלימות פיזית או מילולית כלפי בן משפחה וכן כל עבירת רכוש כלפי רכב בתוך שלוש שנים משחרורו;

ו. קנס בסך 5,000 ₪, או 20 ימי מאסר תמורתו אם לא ישולם כלל. הקנס ישולם החל מיום 1.6.2023 ב-10 תשלומים שווים ורצופים. לא ישולם תשלום במועד, יועמד הקנס לפירעון מיידי. מורה על קיזוז הקנס מההפקדה שבתיקים שבכותרת, ככל שקיימת. ככל שתיוותר יתרת חובה, תשולם כפי שקבעתי על אף כל הודעת עיקול;

ז. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת אלימות כלפי בן משפחה לרבות איומים, וכן כל עבירת

רכוש כלפי רכב ועבירה על חוק הכניסה לישראל במשך שנתיים מיום שחרורו. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירות בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

מורה על השמדת הסמים.

על ב"כ הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 074-7831077/8.

נא לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט' בטבת התשפ"ב, 13 בדצמבר 2021 במעמד הצדדים.